

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 3T/50/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617010794
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2019:4617010794.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu Marty Kúnovskej a Ľudmily Zelinkovej, v trestnej veci obžalovaného B. V. pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 04. decembra 2019 takto

rozhodol:

obžalovaný
B. V. U. T. J. R. B. H. Č. , narodený XX.XX.XXXX B. F.,
trvale bytom V. K. J. XXX,
toho času vo výkone trestu odňatia slobody
v Ú. S.-Š.

uznáva sa vinným, že
s podvodným úmyslom ponúkol poškodenej Q. X. na predaj osobné motorové vozidlo zn. Škoda Superb striebornej farby za celkovú sumu 3600 eur, ktoré sa poškodená rozhodla kúpiť, začiatkom mesiaca december 2014 v obci K. O. pred miestnou poštou obžalovaný prevzal osobne od poškodenej finančnú zálohu v sume 1000 eur na kúpu motorového vozidla pre poškodenú a následne dňa 31.12.2014 obdržal od poškodenej prostredníctvom Q. na číslo účtu W. sumu 500 eur, v dohodnutej lehote vozidlo poškodenej nedodal ani nemal možnosť dodať, pretože týmto nedisponoval, s poškodenou prestal komunikovať, otázkam ohľadne zadováženia motorového vozidla sa vyhýbal, týmto konaním uviedol poškodenú Q. X. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. O. Č.. XXX do omylu v otázke dodania vozidla a spôsobil jej škodu vo výške 1500 eur,
t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

t ý m s p á c h a l

prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona.

Podľa § 44 Trestného zákona súd u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu podľa 42 Trestného zákona, pretože spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov uložený mu rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 27.01.2016, sp. zn. 1T/149/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.07.2016 sp. zn. 1To/39/2016 pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť škodu poškodenej Q. X., nar. XX.XX.XXXX v l., trvale bytom K. O. XXX v sume 1000 (jedentisíc) eur.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prejednal Okresný súd Topoľčany trestnú vec obžalovaného B. V.. Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchmi obžalovaného, svedkyne-poškodenej Q. X., svedkov P. V. a Q. Č., prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaný B. V. urobil vyhlásenie, že je nevinný. Uvedol, že s poškodenou sa zoznámil cez internet. Povedala mu, že by potrebovala nejaké auto, či jej nevie nejaké doniesť. Mala požiadavku na Superb. Dohodol jej takéto auto v sume 3600 eur. V polovici decembra 2014 mu poškodená dala zálohu 1000 eur a dohodli sa, že ak dovezie auto a do konca decembra 2014, nedoplatí mu 2400 eur, tak si auto nechá lebo nebude mať na vrátenie zálohy. Ubezpečila ho, že doplatok zálohy mu doplatí. Dňa 19.12.2014 išiel s Q. Č. do Q. V. V.. V autobazáre naložili uvedené auto a volal poškodenej aj jej poslal fotografiu auta. Cestou na W. volal poškodenej, či by nevybehla do V., kde prišla asi XX.XX.XXXX a videla na vozíku auto, povedala, že sa jej páči, chce ho a do konca roka 2014 mu pošle zvyšok peňazí. Auto odviezol do Q. o čo ho žiadala poškodená, lebo auto bolo bez dokladov. Na začiatku poškodenú prosil, aby mu poslala jej údaje, ktoré doposiaľ neposlala. Po Vianociach jej volal a žiadal o údaje na prepis auta, nič mu neposlala a z doplatku mu poslala iba 500 eur cez banku krstňaťa Q., lebo on účet nemal a celkovo od nej dostal iba 1500 eur. Okolo 06. alebo 07.01.2015 poškodenej volal či sa môžu stretnúť, aby doplatila peniaze. Poškodená nemohla, pretože išla na operáciu. Poškodenej volal, či má peniaze, ona sa vyhovárala, že je auto zlé, nechcela ho. Po jej návrate z nemocnice jej ponúkal biele Superb, poškodená povedala, že nemá peniaze, aby počkal a potom povedala, aby jej vrátil zálohu 1500 eur. Začiatkom roka 2016 a koncom roka 2015 jej vrátil v dvoch splátkach 500 eur a v auguste 2016 jej priniesol osobne do K. O. 1000 eur a požičal si od nej vŕtačku. Ich dohoda ohľadne zabezpečenia motorového vozidla bola ústna, nedohodli sa na mieste dodania, iba na čase do konca decembra 2014, kedy mala poškodená peniaze zaplatiť. Poškodená vedela, že auto nemá značky, preto keď mu neposkytla svoje údaje, aby urobil originalitu, nemohol na aute za ňou ísť. Keď poškodenej vrátil 1000 eur, nebol tam nikto iný prítomný. Pokiaľ v komunikácii na pokeci uvádzal poškodenej v roku 2015, že jej peniaze vráti, bolo to z dôvodu, že poškodená sa mu vyhrážala, že všetko povie jeho manželke. Na pojednávaní pri konfrontácii s poškodenou tvrdil, že vozidlo priviezol poškodenej do V., táto mu poslala len 500 eur, iné peniaze mu nedala a 1000 eur jej vrátil osobne. Tiež jej ponúkol svoje vozidlo Superb. Svedkyňa - poškodená Q. X. uviedla, že sa zoznámila na sociálnej sieti s obžalovaným. Neskôr ju navštívil a povedal jej, že vie zohnať auto z K., načo potrebuje zálohu. Pýtal 1000 eur a v decembri 2014 ešte 500 eur, ktoré mu poukázala na účet v Q., ktorý jej uviedol. Dňa 07.01.2015 išla na operáciu a na druhý deň jej obžalovaný písal, že vozidlo jej do I. privezie, išlo o Škodu Superb. Napísal jej technické údaje, vozidlo sa jej páčilo, napísala mu, že ho chce. Uvedol jej sumu 3600 eur s tým, že ostatné mu doplatí pri prepise auta. Vozidlo mal dodať hneď, lebo bolo na W.. Potom mu stále volala aj písala, kde sa nachádza. Obžalovaný uvádzal, že ho zadržali v V. policajti, lebo mu chýbali doklady. Potom sa odmlčal. Stále ho vyzývala aby jej auto doviezol a asi od leta 2015 ho žiadala, aby jej vrátil peniaze. V auguste 2015 jej poslal na účet jej kamarátky 200 eur, v marci 2016 sumu 300 eur na jej účet. Obžalovaný jej písal sms, že keby mal peniaze, tak jej ich vráti, že auto má stále na dvore, aby si pre neho prišla. Zálohu 1000 eur vybrala z bankomatu v K. O., išlo o ústnu dohodu, vozidlo podľa fotografie, ktorú jej poslal, sa jej páčilo, ale o rok mu povedala, že už auto nechce, lebo malo stáť u neho na dvore. Obžalovaný potom uviedol, že skúsi auto predat' cez bazoš. Pokiaľ uviedla, že auto chce, obžalovaný uviedol, že iba skúšal, za koľko by sa auto predalo. Ešte aj v januári 2015 jej poslal dve fotografie auta Škoda Superb bielej farby, čo nebol ten istý typ. Obžalovaný jej neponúkal iné vozidlo, ani jeho auto, ibaže by mohli byť aj vozidlá Audi, tie ale nechcela pre vyššiu sumu. Sumu 1000 eur z vyplatenéj zálohy jej obžalovaný nevrátil, v auguste 2016 sa mu už nedalo dovoliť. Nie je pravdou, že by súhlasila, aby si zálohu 1000 eur nechal, pretože je samoživiteľka. Potom ju kontaktovala manželka obžalovaného. Žiadala, aby previedla dlh na ňu, lebo obžalovanému to priťažuje pri podanom trestnom oznámení.

Trvala na tom, že obžalovaný jej neponúkal auto Škoda Superb bielej farby a 1500 eur si vypýtal, aby auto mohol prepísať na seba, urobiť originalitu a potom jej auto dovezie. Uplatnila náhradu škody 1000 eur. Poprela, že by sa s obžalovaným stretla v V., obžalovaný od nej nežiadal údaje k prihláseniu vozidla, napísal, že ho napíše na seba. Obžalovaný jej mal doviešť vozidlo do I. 08.01.2015, avšak vozidlo jej neprivezol. Q. Č. podľa mena nepozná, obžalovaný sa stále vyhovárал, keď ho žiadala o peniaze a nevrátil jej ani požičanú vŕtačku. O podrobnostiach ako vozidlo dovezie z K. nevedela, ňou vyplatená záloha mala byť použitá ako záloha na kúpu vozidla. Obžalovaný jej tvrdil, že tí, ktorí vozidlo dovezú,

požadujú zálohu a on tiež požadoval zálohu od nej, aby on im tiež mohol dať a ešte si vypýtal 500 eur na nejaký zápis. Nedohodli sa na žiadnych nákladoch za dovoz auta, všetko malo byť v cene auta, ktorá bola celkovo 3600 eur. Či bolo vozidlo dovezené na W. nevie, nevidela ho. Na pojednávaní pri konfrontácii s obžalovaným trvala na svojej výpovedi.

Svedok P. V., manželka obžalovaného uviedla, že telefonovala s poškodenou, keď už bol obžalovaný vo výkone trestu. Obžalovaný aj s Č. pred Vianocami 2014 priviezli pre poškodenú Škodu Superb šedej farby, ktoré bolo na ich dvore odstavené. Toto auto obžalovaný v roku 2016 predal T.. Nebolo na nich evidované, nevedela uviesť, či obžalovaný od poškodenej prevzal peniaze ani či jej ich vrátil. Obžalovaný jej povedal, že vozidlo bol odviezť poškodenej v I., ale tá bola v nemocnici, tak sa na ňom vrátil naspäť. V čase, keď mal obžalovaný vozidlo ísť zaviezť poškodenej, ona doma nebola, nevidela ho odchádzať s vozidlom. V prípravnom konaní uviedla, že má vedomosť o tom, že obžalovaný od poškodenej 1500 eur prevzal aj jej ich vrátil, ale nevie v akej výške.

Svedok Q. Č. uviedol, že obžalovaný ho v roku 2015 požiadal, aby s ním išiel priviesť vozidlo z Č. pre poškodenú. Boli tam aj s jedným Ukrajincom, naložili vozidlo Superb, nevie rok výroby ani špecifikácie. Od obžalovaného dostal 200 eur, za to že bol šoférom, cestou späť sa zastavili v V.. Poškodená si vozidlo prezrela, páčilo sa jej ale nemala peniaze. Tak zobrali auto do Q. a potom ešte raz boli v V. s obžalovaným a poškodená vozidlo neprevzala, povedala, že nemá peniaze, že jej neschválili úver. Nevie, akú zálohu od poškodenej zobral ale brával asi 1000 eur. Išlo o vozidlo diesel, nemalo žiadne značky, tie mala vybaviť poškodená. K rozporom uviedol, že jemu sa mestá pletú, je pravdou, že druhýkrát bol za poškodenou v I., pri I.. V I. boli na vozidle obžalovaného Škoda Superb bielej farby, chcel dojednať, ako to bude s vozidlom Škoda Superb šedej farby.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané aj listinné dôkazy. Vyplýva z nich, že poškodená Q. X., dňa 19.11.2014 z bankomatu vykonala výber v hotovosti 1000 eur. Poškodená s obžalovaným komunikovala prostredníctvom sms správ ohľadne vrátenia peňazí, obžalovanému vyčítala, že ju okradol, žiadala vysvetlenie kedy jej vráti peniaze, obžalovaný odpovedal, že jej zavola, uvádzal dôvody prečo nevolal, že je v zahraničí, následne že niečo jej pošle, vyčítala mu prečo jej nedvíha telefón, že sa odmičal, robí si z nej srandu a že ju klame. Dňa 27.09.2016 poškodená zaslala obžalovanému výzvu na splatenie dlhu, sumu 1000 eur, ktorú zásielku obžalovaný v odbernej lehote neprevzal. Podľa potvrdenia Q. dňa 31.12.2014 poškodená ako príkazca vložila príjemcovi s označením „B.“ sumu 500 eur. Dňa 04.03.2016 obžalovaný ako príkazca zaslal na účet poškodenej sumu 200 eur a dňa 28.08.2015 B. V. - manželka obžalovaná zaslala sumu 300 eur. Podľa elektronickej komunikácie predloženej poškodenou v období od 30.12.2014 do 30.10.2015 komunikovala poškodená s obžalovaným ohľadne vozidla (čl. 162), kde obžalovaný uvádza, že dal na bazoš vozidlo rok výroby 7/200m diesel, 4-dverové, strieborná metalíza a to za cenu 5500 eur. Obžalovaný uviedol, že sú traja kupci, ale už má originalitu aj STK. Poškodená reaguje, že sa jej páči a berie ho. Dňa 06.01.2015 obžalovaný písal poškodenej, že sa mu nedalo prísť, pretože stál 3 hodiny, hliadka brala všetko. Dňa 08.01.2015 poškodená písala obžalovanému, prečo jej to robí, že ju ťahá za nos. Prosí ho, aby jej vrátil 1500 eur, ktoré mu požičala v dobrej viere, aby si auto nechal a predal. Dňa 06.10.2015 obžalovaný písal poškodenej, že si nemá od koho požičať, nezaplatili mi výplatu 4 mesiace. Dňa 10.10.2015 poškodená písala obžalovanému, že vozidlo mal dodať pred trištvrte rokom, už ho nechce a chce vrátiť peniaze.

Podľa lekárskej správy poškodená v roku 2015 od 07.01.2015 do 09.01.2015 bola hospitalizovaná na chirurgickom oddelení W. G. - K. I., kde sa podrobila operačnému výkonu.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil dôkazy týkajúce sa skutku podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivu aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako ho ustálil súd v skutkovej vete tohto rozsudku a spáchal ho obžalovaný. Skutok vykazuje znaky prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu. Podľa § škodou malou sa rozumie suma prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy.

Súd skutok ustálil odlišne od znenia obžaloby, na podklade vykonaného dokazovania, za zachovania jeho totožnosti. Dospel k záveru, že obžalovaný spôsobil poškodenej škodu 1500 eur, pretože od nej vylákal na dvakrát a aj prevzal zálohu na kúpu vozidla, najskôr v hotovosti 1000 eur a následne prevodom na bankový účet 500 eur. Už v čase dohody s poškodenou o dodaní jej vozidla obžalovaný ju uvádzal do omylu práve v otázke dodania vozidla, ktorým nedisponoval. Obžalovaný nepredložil žiadne doklady o obstaraní uvedeného vozidla z Č. Y., K. ani z iného miesta. V elektronickej komunikácii

poškodenú utvrdzoval v tom, že vozidlo pre ňu zabezpečil, toto má STK aj originalitu, avšak žiadne také vozidlo jej nedodal. Z elektronickej komunikácie je zrejmé, že poškodená obžalovaného opakovane vyzývala, aby jej vozidlo dodal. Pýtala sa ho, prečo sa odmlčal, ťahá ju za nos. Obžalovaný sa bránil tým, že vozidlo pre poškodenú bolo odstavené na jeho dvore a po roku a pol ho predal na T.. Na preukázanie svojej obhajoby nepredložil žiadne listiny ani iné dôkazy a jeho existencii, obstaraní a ani o predaji tohto vozidla mimo územia Slovenskej republiky po roku a pol.

Pokiaľ ide o svedka Č., v jeho výpovedi boli podstatné rozpory, pretože tvrdil, že vozidlo viezli poškodenej do V.. Neskôr uvádzal, že jej ho s obžalovaným viezli do I.Č. a napokon uviedol, že za poškodenou boli v I. na vozidle obžalovaného bielej farby, teda nie na vozidle, ktoré mal obžalovaný zabezpečiť pre poškodenú.

K hodnoteniu svedeckej výpovede svedkyne V. súd poukazuje na to, že táto nebola prítomná pri dojednaní obstarania vozidla. Výpoveďou potvrdila, že obžalovaný prevzal od poškodenej sumu 1500 eur, vozidlo pre poškodenú obstaral a stálo u nich na dvore.

Táto okolnosť nebola žiadnym iným hodnoverným dôkazom, napr. kúpnu zmluvou či faktúrou preukázaná, ani následný predaj vozidla na T.. Navyiac svedkyňa uvádzala, že toto vozidlo nebolo na nich evidované, preto nie je zrejmé, ako toto mohol obžalovaný previezť na iného. Svedkyňa tvrdila, že obžalovaný vozidlo išiel zaviezť poškodenej, následne však vypovedala, že nebola pri tom, lebo nebola doma. S poukazom na tieto rozpory aj snahu svedkyne vplývať na poškodenú, aby nepriťažovala obžalovanému, ktorý bol vo výkone trestu odňatia slobody, súd nepovažuje túto svedeckú výpoveď za vierohodnú.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný vrátil poškodenej spolu 500 eur pred podaním trestného oznámenia a po jeho podaní jej už zvyšok nevrátil, doposiaľ jej motorové vozidlo nedodal. Súd nemal dôvod na pochybnosti o vierohodnosti svedeckej výpovede poškodenej Q. X., pretože bola v zhode aj s obsahom elektronickej komunikácie s obžalovaným. Okolnosť, že obžalovanému zaslala 500 eur je zrejماً z pohybov na účtoch a skutočnosť, že obžalovanému poskytla aj 1000 eur v hotovosti podporuje výber hotovosti 1000 eur poškodenou z jej účtu v zmysle, že touto sumou disponovala. Fotografie vozidla z internetu, ktoré obžalovaný poškodenej zaslal svedčia o tom, že sa medzi nimi jednalo o obstaranie vozidla, nie o pôžičku. Skutočný záujem poškodenej o dodanie vozidla čím skôr, hneď, ako vypovedala, je zrejماً aj z jej sms a elektronickej komunikácie s obžalovaným. I keď obžalovanému napísala, aby jej peniaze, ktoré mu požičala v dobrej viere, vrátil, toto súd nepovažoval za prejav vôle smerujúci k pôžičke, keďže zo vzájomnej elektronickej a sms komunikácie ale aj výpovedí obžalovaného a poškodenej jednoznačne plynie, že predmetom ich dohody bolo dodanie motorového vozidla obžalovaným poškodenej a z výpovede poškodenej je zrejماً, že to bolo za sumu 3600 eur, v ktorej bolo dodanie vozidla vrátane nákladov na jeho obstaranie.

V otázke zavinenia súd dospel k záveru, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Konanie obžalovaného vykazuje znaky prečinu menšej závažnosti, ktorý prevyšoval závažnosť nepatrnú uvedenú v ustanovení § 10 odsek 2 Trestného zákona, najmä s poukazom na spôsob spáchania, okolnosti, pohnútku a mieru zavinenia obžalovaného.

Súd pri ukladaní trestu postupoval podľa zásad ukladania trestov upravených v § 34 odsek 1 - 4 Trestného zákona. Prihliadal na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu páchatela a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný je aktuálne vo výkone trestu odňatia slobody, uloženého mu vo výmere 6 rokov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 27.01.2016 sp. zn. 1T/149/2011 pre zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) písmeno c) a prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona.

Okrem toho doposiaľ bol odsúdený 5 krát, všetko pre trestné činy podvodu a marenie výkonu úradného rozhodnutia na ktoré odsúdenia súd neprihliadal pretože sa na obžalovaného hľadí ako keby nebol odsúdený.

Podľa evidencnej karty vodiča od roku 2005 do 06.07.2016 má evidovaných 27 dopravných priestupkov pre rôzne porušenia predpisov o cestnej premávke, v jednom prípade závažného charakteru. V jednom prípade bol účastníkom dopravnej nehody a boli mu uložené pokuty od 10 eur do 1300 eur a zákaz činnosti v jednom prípade v roku 2012 na 60 mesiacov a v roku 2012 na 30 mesiacov. Obžalovaný je vedený ako vlastník 29 motorových vozidiel, ktoré sú všetky blokované exekútorskou blokáciou.

Obžalovaný je evidovaný ako zamestnanec v pracovnom pomere v ústave na výkon trestu odňatia slobody od 07.11.2016. Podľa obce V. K. J. je ženatý, žije s manželkou a dospelými dcérami, nevlastní hnuteľný majetok, nebol prejednávaný komisiou verejného poriadku.

V výkone trestu odňatia slobody bol obžalovaný hodnotený kladne, je zapojený v pracovnom procese, nebol disciplinárne potrestaný. Evidované má zatiaľ dve disciplinárne odmeny vo forme pochvaly za aktivitu v pracovnej oblasti. Podľa názoru súdu, prognóza do budúceho života u neho môže byť priaznivá.

Súd pri skúmaní skutočností rozhodných pre ukladanie trestu v danom prípade dospel k záveru, že prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 27.01.2016, sp. zn. 1T/149/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.07.2016 sp. zn. 1To/39/2016 pre zločin podvodu, pretože obžalovaný spáchal prejednávaný skutok skôr, ako bol tento rozsudok vyhlásený.

Obžalovaný v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia uložený uvedeným rozsudkom za zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody v sadzbe 3 roky až 10 rokov a za prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere 1 rok až 5 rokov.

Za prejednávaný prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky.

Za zistenia týchto skutočností súd dospel k záveru, že spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý obžalovaný aktuálne vykonáva, s poukazom na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného je možné považovať za dostatočný, preto podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona.

Poškodená uplatnila riadne a včas nárok na náhradu škody v sume 1000 eur, ktorú odovzdala obžalovanému za účelom obstarania motorového vozidla a výška škody je súčasťou opisu skutku, preto súd podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil povinnosť nahradiť poškodenej škodu, ktorú spôsobil. Súd zohľadnil, že obžalovaný po spáchaní skutku do rozhodnutia súdu vrátil poškodenej sumu 500 eur v splátke 300 eur a 200 eur.

Z týchto dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.